

volderen (forsikringstageren) mod den personlige hæftelse, der bliver følgen af, at ansvarsforsikringen ikke dækker erstatningspligten fuldt ud. Assurandør-Societetet har over for justitsministeriet oplyst, at forhøjelsen næppe umiddelbart vil betyde en almindelig forhøjelse af forsikringspræmierne. Motorkøretøjer, der benyttes til transport af fremmed gods mod betaling, vil dog næppe kunne undgå en præmieforhøjelse.

I lighed med tidligere forhøjelser af grænsen for dækningspligten har man i § 137 foreslået en regel om, at ansvarsforsikringer, der er tegnet inden lovens ikrafttræden, ændres i overensstemmelse med § 104, stk. 2, uden at policerne behøver at få påtegning herom. Man har endvidere bestemt, at forsikringstagere ikke kan opsigte forsikringsaftalen på grund af en forhøjelse af forsikringspræmierne, der alene er begrundet med forhøjelsen af grænsen for dækningspligten.

Den foreslåede regel i stk. 3 skyldes det stigende antal internationale aftaler om afskaffelse af pligten til forevisning af grønt forsikringskort ved grænserne. Sådanne aftaler, der bl. a. er indgået mellem de nordiske lande og EF-landene, har til forudsætning, at køretøjerne har forsikringsdækning for kørsel i de pågældende lande.

Til § 105.

Den foreslåede bestemmelse angiver, hvem forsikringspligten påhviler, og svarer med redaktionelle ændringer til reglerne herom i den gældende lovs § 66, stk. 1 og 2.

Til § 106.

De foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2 svarer med redaktionelle ændringer til § 66, stk. 4 og 5, i den gældende lov.

Til § 107.

Bestemmelserne i stk. 1-3 svarer med redaktionelle ændringer til § 66, stk. 3, 6 og 7, i den gældende lov.

Til § 108.

De foreslåede bestemmelser i stk. 1-3 svarer med redaktionelle ændringer til § 66, stk. 8.

Reglen i stk. 4 skyldes de internationale aftaler om afskaffelse af de grønne forsikringskort, jfr. bemærkningerne til § 104, stk. 3. Reglen vil gøre det muligt at undgå særskilt forsikring af de omhandlede køretøjer før udkørsel til lande, der er omfattet af en sådan aftale.

Til §§ 109-113.

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer til §§ 66 a og 67 i den gældende lov. For at gøre

bestemmelserne mere overskuelige er de opdelt i et større antal paragraffer.

Til § 114.

Bestemmelsen er ny, såvel i forhold til den gældende lov, som i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag. Den foreslåede fremgangsmåde, hvorved de skadelidtes særlige adgang til at få deres erstatningskrav påkendt under straffesagen også kommer til at omfatte tilfælde, hvor strafspørgsmålet er afgjort ved udenretligt bødeforelæg, har imidlertid været fulgt i praksis igennem længere tid i hvert fald i en del af landets politi- og retskredse. Fremgangsmåden må utvivlsomt anses som hensigtsmæssig, bl. a. i tilfælde, hvor erstatningskravet først kan opgøres efter længere tids forløb, og det derefter viser sig udelukket at nå til enighed om kravets størrelse.

Da der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt fremgangsmåden er i overensstemmelse med de gældende regler, i hvert fald i tilfælde, hvor forsikringssselskabet eller den bødefældte protesterer mod kravets påkendelse, foreslås det at optage en udtrykkelig hjemmel i loven for påkendelse af erstatningsspørgsmålet efter strafspørgsmålets afgørelse ved udenretligt bødeforelæg.

Til § 115.

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, løser det problem, der opstår som følge af, at en fragtførers ansvar i et vist omfang er reguleret både af færdselsloven og af loven om fragtaftaler ved international vejtransport.

I den betænkning (nr. 319/1962), der lå til grund for lov nr. 47 af 10. marts 1965 om fragtaftaler ved international vejtransport, blev en tilsvarende bestemmelse foreslået medtaget i loven. Da bestemmelsen er en undtagelse fra færdselslovens regler, fandt man det imidlertid rigtigst, at bestemmelsen blev optaget i færdselsloven.

Til §§ 116-119.

Strafferammen for overtrædelse af den gældende færdselslov eller de i medfør af denne givne bestemmelser omfatter efter lovens § 69, stk. 1, bøde, hæfte og fængsel indtil 1 år. Herudover fastsætter den særlige bestemmelse i lovens § 69, stk. 2, om kørsel i en frakendelsesperiode en strafferamme på hæfte eller fængsel i indtil 1 år eller under særlig formildende omstændigheder bøde.

Denne sidstnævnte særlige bestemmelse foreslås opretholdt, jfr. forslagets § 116, stk. 2. Med hensyn til andre overtrædelser er der i overensstemmelse med nyere lovgivningspraksis foretaget en sontring